

ת"פ (חיפה) 26431-10-19 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נ' סאלי זאיט (אסיר)

ת"פ (חיפה) 26431-10-19 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נ' סאלי זאיט שלום חיפה
ת"פ (חיפה) 26431-10-19
משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה

נגד

סאלי זאיט (אסיר)

בית משפט השלום בחיפה

[22.01.2025]

כבוד השופט יוכי ספיר

גזר דין משלים

עובדות ורקע:

1. הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק ובעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק, זאת, במסגרת שני תיקים אותם צירפה.
2. ביום 22.2.21 נגזר דינה של הנאשמת על ידי חברי כב' השופט זיו אריאלי. במסגרת גזר דינו קבע השופט אריאלי כי נוכח סיכוי של ממש לשיקומה של הנאשמת, בנסיבות טיפול ממושך ומוצלח אותו עברה בנקודת הזמן בה ניתן גזר הדין, נכון יהא לבכר את ההליך השיקומי - הן לתועלת הנאשמת והן לתועלת כלל הציבור.
3. השופט אריאלי הדגיש כי אין בבחירת האפיק השיקומי כדי להקל ראש במעשיה של הנאשמת, וכי ככל שהנאשמת תשוב לסורה, לא תזכה להתחשבות נוספת מצד בית המשפט.
4. בהמשך לקביעתו מעלה גזר השופט אריאלי על הנאשמת מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי הוא כי לא תעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג כלשהו, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, ותורשע בגינה.
5. אשר למאסרים מותנים אשר הוטלו על הנאשמת על ידי סגנית הנשיא כב' השופטת תדמור-זמיר בת.פ. 1968-09-17, השופט אריאלי חידשם למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין באופן שהטיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור במשך תקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע ותורשע בגינה, וכן 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור במשך תקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון ותורשע בגינה.

6. עוד הוטל על הנאשמת צו מבחן למשך 24 חודשים ממועד מתן גזר הדין, במסגרתו תעמוד הנאשמת בקשר רציף עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול. לנאשמת הובהר כי ככל שתפר את צו המבחן, או תעבור עבירה נוספת מכל סוג שהוא, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולגזור מחדש את דינה ביחס לכל אחד מרכיבי הענישה.
7. בנוסף לעונשים דלעיל, נדרשה הנאשמת לחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע מלעבור עבירת רכוש במשך שנתיים, וככל שלא תעשה כן, תיאסר למשך 10 ימים, או עד מתן התחייבות, לפי המוקדם.
8. ביום 11.11.21 הגיש שירות המבחן בקשה לדיון מחדש בצו המבחן בשל היעדר קשר עקבי והיעדר יכולת להעריך את מצבה ההתמכרותי של הנאשמת. במסגרת בקשתו ציין שירות המבחן כי לא הצליח לרתום את הנאשמת להשתלב בתכנית הטיפול בעניינה כנדרש, כשבנסיבות אלה קיים סיכון להישנות העבירות. שירות המבחן ביקש בשלב זה להיעזר בבית המשפט על מנת להניע את הנאשמת לעמוד בצו המבחן ולהירתם להליך הטיפול אשר גובש בעניינה.
9. בתאריך 22.11.21 התקיים דיון בבקשה ובמסגרתו ניתנה החלטתו של השופט אריאלי המאפשרת לנאשמת לחדש את הקשר הטיפולי.
10. בתאריך 24.4.22 הוגשה בקשת שירות המבחן להפקיע את צו המבחן עקב ניתוק הקשר עמם מצד הנאשמת, היותה ללא מסגרת טיפולית כלשהי בשל כך, וחשיפה למצבי סיכון והתנהגות עוברת חוק בשל אורח חייה הכולל שימוש בחומרים ממכרים.
11. חרף העובדה שהנאשמת לא התייצבה לשני דיונים שנקבעו בעניין בקשת שירות המבחן, הרי שבדיון מיום 24.7.22 אליו הנאשמת התייצבה, נתן השופט אריאלי לנאשמת הזדמנות אחרונה נוספת לחזור למסלול השיקומי ולחדש את הקשר עם שירות המבחן, ונתבקשה הגשתו של תסקיר משלים.
12. לדיון שנקבע לתאריך 17.11.22 - לאחר קבלת תסקיר משלים מיום 23.10.22 בו פורטה פרוגנוזה טיפולית שלילית לאור הזדמנויות נוספות אשר ניתנו לנאשמת אותן לא השכילה הנאשמת לאמץ בצל קשייה, לא התייצבה הנאשמת. עם זאת לדיון נדחה שנקבע לתאריך 1.12.22 התייצבה הנאשמת ובמהלכו הביעה רצונה להיכנס לאשפוזית.
13. נוכח רצונה זה דחה השופט אריאלי את בקשת שירות המבחן להפקעת צו המבחן, קבע דיון נוסף בעניינה של הנאשמת והורה על קבלת תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן.
14. בתסקיר מיום 28.12.22 שב שירות המבחן על בקשתו להורות על הפקעת צו המבחן, בצינו כי הצהרת הנאשמת אודות רצונה להשתלב בהליך טיפולי נותרה ברמה ההצהרתית. שירות המבחן ציין את הקושי ליצור עם הנאשמת קשר, ואת העובדה שהיא לא יזמה פנייה אל שירות המבחן. שירות המבחן הוסיף וציין, כי לא התרשם מקיומה של מוטיבציה הנדרשת להשתלבות בהליך טיפולי, כפי שאף מלמדת התנהגותה של הנאשמת עד כה בהליך.
15. ביום 29.1.23 התקיים בפני השופט אריאלי דיון נוסף בבקשת שירות המבחן להפקעת צו המבחן. לאחר שהצדדים השמיעו טיעוניהם והנאשמת הביעה את צערה וחששה מפני ריצוי מאסר, נקבע דיון המשך לשם מתן החלטה ליום 5.2.23, אליו לא התייצבה הנאשמת, כמו גם לשני מועדי דיון נוספים, וכפועל יוצא הוצא נגדה צו הבאה ללא אפשרות שחרור. יש לציין כי הימנעותה של הנאשמת מהתייצבות לדיונים התאפיינה גם בניתוק חלקי של הקשר עם סניגורה. במצב דברים זה בו הנאשמת לא התייצבה למספר דיונים, הוציא השופט אריאלי צו מעצר נגד הנאשמת, נוכח היעדר יכולת להתלות את ההליכים נגדה בשל השלב הדינוי שאינו מאפשר לעשות כן.
16. לאחר שצו המעצר לא בוצע, בהחלטתו מיום 5.4.23 קבע השופט אריאלי כי על המאשימה לפרט באילו פעולות נקטה על מנת לאתר את הנאשמת ולבצע את צו המעצר, כפי שאכן נעשה בתאריכים 2.4.23 ו-24.5.23.
17. רק ביום 25.7.24 הגישה המאשימה בקשה לקביעת מועד דיון, בה ציינה כי הנאשמת מרצה מאסר בנווה תרצה וכי הצפי לשחרורה ביום 10.9.24. בנסיבות אלה, ביקשה המאשימה לקבוע מועד דיון בבקשת שירות המבחן להפקעת צו המבחן בטרם תשחרר הנאשמת ממאסר.
18. ביום 28.7.24 נותב התיק לטיפול בשל מינויו של השופט אריאלי לכהונה בבית המשפט המחוזי. לאחר דחיות מספר התיק נקבע ליום 3.9.24.
19. ביום 2.9.24 הוגשה בקשת המאשימה לזימון הנאשמת בצו הבאה לדיון שנקבע בעניינה, זאת מאחר שמבדיקת המאשימה עלה כי הנאשמת השתחררה ממאסר ביום 7.8.24.
20. הנאשמת לא התייצבה לדיון שהתקיים ביום 3.9.24. במסגרת דיון זה ציין בא כוחה כי אין לו קשר עמה וכי היא נעצרה, נשפטה וסיימה לרצות את עונש המאסר אשר נגזר עליה, כשעונש המאסר המותנה אותו הטיל עליה השופט אריאלי, הופעל. הסניגור הביע תמיהה מדוע במעמד בו הנאשמת כלואה לא דנו בבקשה להפקיע את צו המבחן, אלא המתינו עד שהנאשמת תסיים את ריצוי מאסרה, ורק אז הוגשה הבקשה בתיק זה.

21. בתום הדיון הוריתי על זימונה של הנאשמת במסירה אישית אולם הנאשמת לא התייצבה לדיונים שהתקיימו בתאריכים 1.10.24 ו-4.11.24, כך שהוריתי על הוצאת צו הבאה ללא אפשרות שחרור. לדיון שקבעתי לתאריך 9.1.25 הובאה הנאשמת ונקבע מועד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש. בנסיבות בהן הנאשמת לא התייצבה לדיונים בעבר, קבעתי בהחלטתי כי הנאשמת תשחרר ככל שתפקיד סך של 3,000 ש"ח במזומן בקופת בית המשפט. טיעוני ב"כ הצדדים והנאשמת בדיון שהתקיים ביום 16.1.25:
- המאשימה:
22. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת עונש מאסר שלא יפחת מ-31 חודשים, ובנוסף להפעיל את שני המאסרים המותנים אותם האריך השופט אריאלי במצטבר זה לזה ולכל עונש שיוטל על הנאשמת, וכן להשית על הנאשמת מאסר על תנאי ופיצוי.
23. המאשימה הפנתה להתרשמותו השלילית של שירות המבחן מהנאשמת בבקשתו להפקעת צו המבחן מיום 24.4.22, ולהיעדר שיתוף פעולה מצד הנאשמת.
24. המאשימה הפנתה בנוסף להתנהלותה של הנאשמת לרבות הימנעותה מלהתייצב לדיונים - פעם אחר פעם. המאשימה ציינה, כי המאסר המותנה אותו הטיל השופט אריאלי הופעל ועל כן ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים הנוספים שלא הופעלו אלא הוארכו על ידי השופט אריאלי.
- ב"כ הנאשמת והנאשמת:
25. ומנגד ב"כ הנאשמת שטען כי בגזר דינו של השופט אריאלי נקבעו מתחמי עונש הולם נמוכים. יתר על כן, לטענת הסניגור המאסר המותנה אותו האריך השופט אריאלי הוטל בשנת 2018, כך שאילו לא הייתה מתקבלת החלטה שיקומית, לא היה השופט אריאלי מטיל 31 חודשי מאסר.
26. ב"כ הנאשמת פירש את המאסרים המותנים אותם הטיל השופט אריאלי כמאסר מותנה אחד, להבדיל משני מאסרים מותנים כעמדת המאשימה, ומשכך לטענת הסניגור, לא ניתן להפעילם במצטבר אחד לשני.
27. ב"כ הנאשמת ציין בנוסף, כי הנאשמת המשיכה עם ההליך הטיפולי עד לשנת 2022, וכי רק אז החלה נסיגה, היא נזרקה לרחוב, מצאה עצמה כמחסרת דיור, והניסיונות לאתרה לא צלחו.
28. ב"כ הנאשמת הוסיף וציין, כי הנאשמת ריצתה עונש מאסר בן 10 חודשים בגין הרשעתה בפני כב' השופט פיקוס-בוגדאנוב בת.פ. 7564-12-23, וכן כי במסגרת גזר הדין הפעילה השופטת בוגדאנוב את עונש המאסר המותנה בן 8 החודשים שהטיל השופט אריאלי.
29. ב"כ הנאשמת הבהיר כי הגם שנאשמת נדונה ביום 17.4.24, רק ביום 28.7.24 ביקשה המאשימה לחדש את הליך הפקעת צו המבחן: כ-10 חודשים לאחר שנעצרה וכ-5 חודשים לאחר שנשפטה, סיימה לרצות את מאסרה החדש בן 10 חודשים והשתחררה, וזאת בגין עבירות משנת 2019.
30. ב"כ הנאשמת המשיך והשחזר את טיעונו מעלה באומרו שהנאשמת הייתה בידי המאשימה במשך 10 חודשים, ולמרות זאת רק כעת מבקשת המאשימה להפעיל מאסר מותנה שכבר הופעל, וזאת בגין בקשה להפקעת צו מבחן שהוטל בשנת 2021.
31. הסניגור הטעים עוד בענין זה, שהנאשמת לא הייתה יכולה לצרף את התיק הנוכחי, מאחר שלא ניתן לצרף תיק שכבר הסתיים בגזר דין וקיימת בקשה להפקעה. עובדה זו לדידו של הסניגור פועלת לחובת הנאשמת באופן לא הוגן.
32. ב"כ הנאשמת הוסיף וטען, כי תוקפו של צו המבחן פג, הוא התבטל, ומשכך אין הצדקה להטיל בנקודת הזמן הזו עונש מאסר נוסף.
33. בעניינה של הנאשמת הוסיף בא-כוחה וציין, שהנאשמת התחילה את הטיפול בשנת 2019 ורק כשלוש שנים לאחר תחילת הטיפול "נפלה". עוד טען הסניגור, כי הגם שקיימת אפשרות משפטית לדון את הנאשמת מחדש, הרי שלא מדובר בחובה, כשבעניינה לא ניתן להתעלם מכברת הדרך הטיפולית הארוכה אותה עברה הנאשמת.
34. טענותיו סיכם באומרו כי אלמלא ההליך הטיפולי, גזר הדין היה ממוקם בתחתית מתחם העונש ההולם, בשל ההודאה של הנאשמת, החרטה שלה, נסיבות חייה הקשות וההליך הטיפולי שביצעה עד לאותה נקודת זמן.
35. הנאשמת ביקשה לומר כי הייתה דרת רחוב. הנאשמת הוסיפה כי הידרדרה פעם נוספת לשימוש בסמים בעיתוי הנוכחי, וציינה כי לא תעמוד בלחץ המאסר.
- דיון והכרעה:

36. אקדים ואומר, עם כל הצער בכך, כי הגם שניתנה לנאשמת ההזדמנות לשקם את עצמה ולצאת לדרך חדשה, הנאשמת לא הצליחה לגייס את הכוחות הדרושים לעמוד במשימה הקשה של שיקומה העצמי. הנה כי כן, כדעת שירות המבחן, גם אני סבור כי אין סיכוי של ממש לשיקומה של הנאשמת בנקודת הזמן הזו, ומשכך אין מנוס מהפקעת צו המבחן ומגזירת עונשה.
37. בעניין הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, אין לי אלא לחזור על האמור בגזר דינו של השופט אריאלי - עבירות רכוש פוגעות בקניינו של הפרט ואף בשלום הציבור וביטחונו, בפרט כאשר מדובר בעבירות רכוש אשר נעברות בביתו של אדם. אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, הרי שהערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת הינם ההגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי.
38. בנסיבות המקרה שבפניי הפגיעה בערכים אלה משמעותית, בפרט לאור העובדה כי העבירות נעברו על הרקע ההתמכרותי של הנאשמת לסמים, שהינו מחולל פשיעה על כל גווניה לרבות בתחום האלימות, התעבורה, וכבעניינו, בתחום עבירות הרכוש. הנה כי כן, בהיעדר טיפול הולם לצרכי הנאשמת, מסוכנותה בעינה עומדת.
39. גם ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אפנה לאמור בגזר דינו של השופט אריאלי לרבות לעניין ביצוע העבירות באופן שאינו מתוחכם כלל ועיקר.
40. לאחר סקירת מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה, קבע השופט אריאלי שלושה מתחמי עונש הולם נפרדים מאחר שלדידו מדובר היה בשלושה אירועים נפרדים: האחד בגין העבירות בהן הנאשמת הורשעה בתיק המוביל - 3-15 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית, השני בגין עבירות הרכוש בהן הורשעה הנאשמת בתיק המצורף - 4-12 חודשי מאסר, והשלישי בגין עבירת הפרת הוראה חוקית נשוא התיק המצורף - מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שאותם ניתן לרצות בעבודות שירות.
41. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אין לי אלא לחזור על כך שמדובר בנאשמת צעירה ילידת שנת 1996, אשר ביצעה את העבירות בהיותה בת 23 בלבד, כשלחובתה הרשעה קודמת אחת בלבד - גם היא בגין ביצוע עבירות רכוש של סיוע לגניבה וסיוע להתפרצות אותן ביצעה בהיותה בת 21. בגין עבירות אלה היו עומדים ותלויים נגדה שני מאסרים מותנים אותם האריך השופט אריאלי.
- נסיבות חייה של הנאשמת קשות - לא אפרטן מפאת צנעת הפרט. בנוסף, הנאשמת התמכרה לסמים קשים והיא אף סובלת ממורכבות בהיבט הנפשי.
42. על אף נסיבות אלה, שהתה הנאשמת תקופה ארוכה בקהילה טיפולית תקופה משמעותית ונקטה במאמצים משמעותיים על מנת להשתקם, למרות שבסופו של דבר אלה לא צלחו והיא חזרה להשתמש בסמים, ובכך למעשה זנחה את ההליך השיקומי חרף ההזדמנויות הרבות שניתנו לה.

43. הנאשמת רשמה לחובתה הרשעה נוספת בעבירות רכוש ביום 17.4.24, בגינה נידונה ע"י השופטת בוגדאנוב למאסר בפועל בן 4 חודשים, הופעל מאסר על תנאי בן 8 חודשים אשר הוטל על ידי השופט אריאלי (זאת להבדיל משני המאסרים המותנים אותם האריך), כך שבסך הכל ריצתה הנאשמת 10 חודשי מאסר בפועל. מכאן ששני המאסרים המותנים הנוספים אותם האריך השופט אריאלי בעינם עומדים.
44. לעניין התיק המאוחר בו הורשעה הנאשמת בפני השופטת בוגדאנוב, הרי שיתכן שלו היה מתאפשר צירופו של התיק הנוכחי לתיק נשוא ההרשעה המאוחרת, הייתה הנאשמת מסיימת לרצות את מאסרה גם בתיק זה. לנסיבה הזו אתן משקל בגוזרי את העונש.
45. עוד אתן משקל לכך שבמסגרת התיק שנדון בפני השופטת בוגדאנוב לא נטען אודות בקשת ההפקעה בתיק הנוכחי, שכן גזר דינה של השופטת בוגדאנוב ניתן ביום 17.4.24 ואילו הבקשה לקביעת דיון בתיק זה הוגשה רק ביום 25.7.24.
46. חרף העובדה שמצאתי לנכון להפעיל את המאסרים המותנים אשר הוטלו על ידי כב' השופטת תדמור-זמיר והוארכו על ידי כב' השופט אריאלי בתיק הנוכחי, בעשותי כן לא אתעלם מהרצון העז של הנאשמת וניסיונה לעמוד בתכנית הטיפולית בעניינה, כמו גם משך שהותה הלא מבוטל בהליך טיפולי.
47. בשקלול האמור מעלה, אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת שני המאסרים המותנים אשר הוטלו בת.פ. 17-09-1968 מיום 18.2.18, והוארכו על ידי השופט אריאלי בגזר דינו מיום 22.2.21, האחד בן 4 חודשים והשני בן 10 חודשים, באופן שהמאסר המותנה בן 10 החודשים יופעל כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר ושימונה חודשים בחופף, בעוד שהמאסר המותנה בן 4 החודשים יופעל כולו בחופף לעונש המאסר בפועל אותו הטלתי כעת, כך שבסך הכל יהיה על הנאשמת לרצות מאסר בפועל בן 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרה בתיק זה ובתיק שצורף - ב"כ הצדדים יגישו הודעה בעניין עד לתאריך 29/1/25.
- ג. מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורה והתנאי הוא כי לא תעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מכל סוג, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב, ותורשע בגינה.
- ד. בנסיבות לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשמת קנס או פיצוי.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן והודע היום כ"ב טבת תשפ"ה, 22/01/2025 במעמד הנוכחים.